

Boeken trekken altijd veel belangstellenden.

Jannelies Raaymakers had haar eigen 'kniptelier'.

De ouders zorgen ervoor dat de honger gestild kan worden.

Dat de actie een succes was, wordt hier bewezen.

een schooldag met sponsoractiviteiten..... de rommelmarkt was niet meer. Minder fysieke arbeid, minder troep, minder tijdsinspanning, minder gezellig ook, maar een mooiere opbrengst.

De mensen en projecten die we steunen hebben altijd een persoonlijke link met het Eckart. Zo was **Peter Sjak Shi** een collega die in 1978 naar Suriname terugging om daar les te geven en daarmee was het eerste hulpproject geboren. **Peter Trommar** kende **Sjef Lodewijks** en ex-collega **Sandra Verbruggen** kende **Frans Baartmans**. Later zijn er nog Prasad (India) en Stichting Opvang Zwerfkinderen Mozambique bijgekomen.

Uitgangspunten voor onze steun zijn:

- een persoonlijke band met mensen van het Eckart
- het geld is bedoeld als directe hulp (geen salariskosten e.d. voor bijv. mensen in Nederland)
- en we beloven de mensen die we steunen onze hulp voor meerdere jaren.

De persoonlijke band wordt soms versterkt doordat leerlingen de mensen zelf opzoeken. Zo is **Sabine Trommar** in Brazilië geweest en drie jaar geleden gingen 4 leerlingen: **Sophie van Hapert**, **Jasper Schramade**, **Marieke de Vries** en **Michiel Manders** voor een half jaar naar India. Ze willen het zelf meemaken. Ze blijven een paar maanden bij **Frans Baartmans** om hem te helpen, ze bezoeken ook nog de bron van de Ganges en drie van hen gaan voor een week ook nog naar Ganeshpuri bij Bombay om mee te draaien met Prasad. Ze beleven één van de rijkste en indrukwekkendste periodes van hun leven en bij terugkomst zijn ze in staat om hun ervaringen voelbaar te delen. Voor mij is hun bezoek aan India en hun terugkomst bij ons op school een dankbaar moment omdat ik juist dan beseft wat onze hulp aan verandering brengt in het leven van mensen ver weg met no future, just karma. Hun terugkomst bij ons op school laat diepe indruk achter. Onze hulp verandert onze levenskwaliteit net zo goed, alleen materieel minder zichtbaar.

Ook dit jaar zijn twee leerlingen: **Eline van Arkel** en **Janine Douwes** vertrokken naar Chinandega (Nicaragua) om daar mee te helpen. Het zijn leerlingen die door "de derde werelddag" geïnspireerd zijn om mee te helpen. Via de docenten **Ton Herremans** en **Frans van Nunen** worden ze erop geattendeerd

Bij de openbare verkoop werd alles verkocht. 'Spiksplinter-nieuwe spiegel; nooit in gekeken'.

Sophie van Hapert, Marieke de Vries, Jasper Schramade, pater Baardmans en Michiel Manders in India.

Eline van Arkel en Janine Douwes vertrekken naar Nicaragua.

Zelfs Romario werd gepolst.

Een van de gelukkigen die geholpen kon worden in Prassat.

Nicaragua te bezoeken. Het Eckart helpt met Spaanse les en een bijdrage in de onkosten. En dan is er nog Willemien Schramade, een moeder die al 12 jaar lid is van de werkgroep Derde Wereld, die de twee meiden en hun ouders begeleidt met hun reis naar Midden-Amerika.

Er zijn uiteraard meerdere projecten die we hebben gesteund maar door het werk van **Frans** en **Sjef** mogen we best zeggen dat er op deze aardbol twee gebieden zijn die we Eckart mogen noemen.

Naast **Sjef**, **Frans** en vele anderen wil ik namens onze werkgroep toch zeker **Erik van Griethuysen** bedanken die via de door hem opgezette fietstochten leerlingen in staat stelde veel geld bij elkaar te sponsoren. De opbrengst kon de laatste jaren ook nog eens worden vermeerderd en verdubbeld door ontwikkelingsprogramma's van NCDO en Wilde Ganzen. Ook mag de naam van **Jos van den Broek** niet onvermeld blijven. Bij de rommelmarkt zorgde hij altijd voor antiquiteiten en rariteiten die veel kopers lokten.

Bij de derde werelddag zorgde hij voor een prachtige feestelijke afsluiting op de avond zelf. Hij zorgde ervoor dat leerlingen een drama- en muziekpresentatie gaven en regelmatig was het junior Rosenbergtrio dankzij **Jos** van de partij. Ook werden we een keer aangenaam verrast doordat een bedrijf een groot deel van de personeelspot toebedeelde aan de bouw van een hospitaal in India door stichting Prasad. Mede door deze steun hadden we toen de recordopbrengst van fl. 120.000,-!!

Steun blijft echter welkom, zeker nu het economisch wat minder gaat. Derde Wereld activiteiten zijn waarschijnlijk het grootste slachtoffer van de huidige economische neergang en de internationale strijd tegen het terrorisme. Help het Eckart helpen: onder vermelding van "Derde Wereld-dag-Eckart" kunt u uw bijdrage het hele jaar door overmaken.

Hulp bieden aan anderen, iedereen groeit ervan. Rabobank: 158205324.

Namens de werkgroep "Derde Werelddag", Huub van der Poel

De deelnemers voor de tocht van 200 kilometer in 2000.

Er wordt inderdaad gevangen.

Klas V5e 1987-1988

Remco Baten, Bas van de Biggelaar, Elsa Dinjens, Veronique Driedonks, Mark Drube, Sander van Eekelen, Rogier Gasselink, Sylvia Groeneveld, Wim van Haendel, Ellen Hanselaar, Natasja Hellenbrand, Ronald Janssen, Nienke Kuitenbrouwer, Marc van de Laar, Esther Leemans, Quico Meelhuizen, Irene Meyer, Joceline Niemark, Sami Sezin, Ruth Timmermans, Monique Upkes, Nicoline van de Ven, Mart-Jan Verweij en Marjan Wolfs.

Wat zou er aan de haak zitten? v.l.n.r. de heren Wels, Van Bergen, Trommar en Schijvens.

Mevrouw Ellemieke Kat

Bijna 25 jaar is Mevrouw Kat de mevrouw van de bibliotheek geweest. Tienduizenden boeken heeft zij uitgeleend. Zij was het eerste personeelslid dat op deze school "gedetacheerd" was. In dienst van de Openbare Bibliotheek Eindhoven leidde zij hier haar filiaal. Bij het tweede lustrum (1978) verscheen in de lustrum - Argo een artikel over haar.

Vissen 1970 – 1988

De meest wilde verhalen gaan er natuurlijk over het vissen. Als je ze moet geloven werden er emmers vol gevangen. Ook waren er deelnemers die niet aan boord kwamen maar de hele dag doorbrachten in het vooronder (omgebouwd tot een bruin café). Een van de meest opvallende verhalen speelde zich af tijdens een mistige visdag in de herfstvakantie. Met ongeveer 30 docenten en leerlingen werd driftig gevestig. Er was een lichte deining met als gevolg dat één van de oudere collega's zeeziek werd en moest overgeven. Helaas ging zijn ondergebit mee de Oosterschelde in. Na de middag was de betreffende man weer opgeknapt. Eén van de andere collega's (we noemen geen namen) wilde een geintje uithalen en bond zijn ondergebit aan de lijn. Enorme consternatie bij het binnenhalen. Degene die 's ochtends zijn gebit verloren had, haalde het van de lijn, paste het, concludeerde dat het niet van hem was en gooide het overboord.

Programma.

1987 – 1988: Het 4e lustrum werd een groot succes. De inschrijving voor klas 1 is zo groot dat een leerlingens- stop voor de eerste klas noodzakelijk is. Het (niet betaalde) oproepuur verschijnt op het rooster. Het clubwerk draait voor het 20e jaar o.l.v. H. Kuys en J. v.d. Broek.

1987

Promotieteam 4e lustrum met: Jan Jorrit van Waalwijk, Peter Werner, Rob Kriek, Antoine Janssen, Michel de Kok, Nicole van de Bent, Annet Verleysdonk, Allard van Dongen, Hanneke van de Pasch, Nicole Coolen.

Het vierde lustrum

Dit lustrum stond geheel in het teken van de kwaliteit. Op het schoolterrein was een gigantische tent verzezen waar- in op zaterdag 26 maart de reünie plaats zou vinden. De weergoden werkten echter niet mee. Het gehele terrein tussen gebouw Son en Nuenen was één grote modderpoel waar je tot je enkels in de modder wegzakte. Op zaterdagochtend werd besloten uit te wijken naar het Philips Ontspannings Centrum (de vroegere jubileumhal). Daar werd door een groep vrijwilligers keihard gewerkt om alles door te kunnen laten gaan. Er is die middag en avond wat afgependeld tussen de school en de Mathildelaan. Tijdens deze reünie vond het eerste optreden plaats van de leerlingenband "Let's Quit", uitgegroeid tot een van de toonaangevende Ska groepen in Nederland.

Rector Van der Grinten opent de festiviteiten.

Tussen 5 en 19 november 1975 werd dhr. Dirksen nogmaals gesiteerd: Hij verspreekt zich: Ik ben van mening: ik bedoel de geleerden zijn van mening:...

Let's Quit.
V.l.n.r. Joost van Leeuwen, Albert Koffeman,
Pierre Pas, Bas van Dijk, Cees Bastings,
Peter Trommar. Onder: Jaap Jan van Arkel.

In de Tongelreep werd een grandioos feest gevierd. Wij hadden voor het eerst onze eigen band o.l.v. Cees van der Looy en met Wil Attema als pianiste. v.l.n.r. Cees van der Looy, Jan Schellekens en Peter Trommar.

Dhr. Van der Putten, hij had de leiding van het 4e lustrum, biedt bloemen aan.

Het publiek was razend enthousiast. We herkennen: dhr. Kappetijn, mw. Van Beek, de heren Schijvens, Joore, Van der Linden, mw. Esmeyer en de heren Michiels en Van Esch.

Leraar: Jouw rapoort was niet om over naar huis te schrijven: Leerling: Dat hebben ze toch gedaan.

Per vlot de Dommel oversteken. Havo-4 1990.

Havo-4 1989 bij Zipwize in Hilvarenbeek.

Havo 4 op een zelfgemaakt vlot op de Karpendonkse plas.

De toggelbaan. Altijd spectaculair.

INTRODUCTIES HAVO 3-4-5

1989-2002 - Survivalintroducties voor havo 3 - 4 - 5

Regelmatig moeten introductie-activiteiten vernieuwd worden. Zeker als je er achter komt dat iets niet aanslaat of gewoon aan vervanging toe is. Toevallig was ik eerder in aanraking geweest met een nieuw fenomeen in de vrijetijdssector. Survival. Toen ik mijn verhaal in de jaarstafvergadering had voorgelegd, was men meteen enthousiast. Doelstellingen zoals kennismaken met elkaar en teamwork klonken als muziek in de oren. Ze pasten helemaal in het beeld van een activiteit zoals de jaarstaf die in het begin van het schooljaar graag wilde hebben. En bovendien weersonafhankelijk en in de vrije natuur.

De eerste survival....

Deze vond plaats in 1989 voor havo-4 op de Beekse Bergen in Hilvarenbeek. Maar natuurlijk, handig als we zijn op het Eckart, dachten we al snel, "dat kunnen we ook zelf regelen, en nog goedkoper ook!". Dus de naaste omgeving van de school werd eens goed bekeken en al snel kwamen we tot de conclusie dat er vlak naast de school aan onze dierbare Dommel een ideaal survivalgebied lag. Het strekte zich uit tot aan de Karpendonkse Plas en het Eckartbos. In samenwerking met Voncken Nature Sport werd er een prachtig survivalcircuit gebouwd. Touwbruggen, vlotten bouwen, de "Slide for Fear" toggelbaan 15m hoog uit een boom, kanoën, boogschieten, samenwerkingsopdrachten bij de scouting, een klim-en abseiltoren en mountainbiken maakten deel uit van dit circuit. De dag werd afgesloten met een maaltijd. Alle leerlingen moesten iets van thuis meenemen. Bovendien werd de film die door een speciale filmploeg overdag was gemaakt 's avonds vertoond. Een confrontatie.

Zo survivals havo 4 in 2002 nog steeds aan de Dommel. Alleen heet het tegenwoordig de Dommel Canyon Games. Op alle stations volgt een beoordeling op inzet en samenwerking. De door de instructeurs uitgeroepen "best samenwerkende klas" mag een uur gratis gaan waterskiën op AquaBest. Inmiddels sluiten we de dag ook af met een gezellige barbecue op school. De formule werkt nog steeds.

Deze wijze van introductie vroeg om een vervolg. De Ardennen kwamen in beeld en al snel zaten we met de hele jaarstaf als experimenteergroep in Sprimont, een klein plaatsje in de Ardennen onder de rook van Luik. Docenten mochten zich als eersten stukbijten op de vele uitdagende survivalopdrachten die Voncken Nature Sport te bieden had.

En natuurlijk kon het niet uitblijven dat er gewed werd. Spontane migraine-aanvallen, plotseling opkomende rugklachten, leeftijdsproblematiek en vele andere smoezen werden gebruikt om maar vooral niet te hoeven meedoen. Nooit meer!! Dat wisten de meesten zeker. Maar bij terugkomst op school niets anders dan stoere verhalen. En we waren het er direct roerend over eens: dit leek ons een perfect vervolg voor havo 5 op de Dommelsurvival. Wat we nooit hebben verteld, was dat **Ad Joore** (docent l.o.) een vallende steen op zijn hoofd kreeg. Het resultaat was een flinke snee die op zijn Belgisch werd gehecht. **Ad** maakt het overigens nog steeds goed.... Nu 13 jaar later zijn we nog steeds te gast in het Pays des Pierrres (....). In de tussentijd experimenteerden docenten naar hartelust door. Getuige bijvoorbeeld de val van **Toon Scheyvens**. Met zijn mountainbike slipte hij onderuit en kwam spontaan op een terras tot stilstand. De goede zorg met Jupiler van de madam ter plaatse viel zo goed in de smaak dat we **Toon** die dag niet meer hebben teruggezien.

Wat te denken van **Peter van Esch** die met een weddenschap aan **Gerard Netten** twee kratjes Palm verloor. En dat alleen om **Gerard** over de Dirty Harry te krijgen. De Dirty Harry is de indianenbrug boven de steengroeve van zom hoog. **Gerard** liet zich niet kennen en overwon zichzelf. Zo hielp hij ook andere collega's aan een onvergetelijk pilsje in de docentenkamer. Bedankt **Gerard**.

Dagje relaxen voor havo 5....mooi niet!!

Maar ook de leerlingen lieten zich niet onbetuigd.. 95% was er en ondernam nietsvermoedend de avontuurlijke reis met slechts één doel: dagje relaxen in België. Maar niet heus. Na aankomst werd bekend gemaakt wat iedere klas ging doen. Niet iedereen had hetzelfde programma. Iedereen herinnert zich het nog wel: de groeve met de klimwand, de abseil, de lange leuris, de indianenbrug en hillwalking. Het challengeparcours met het mariniersritje, de abseil in de waterval en de ballenrasp (touwbrug over ravijn). Vlotafvaart op de Ourthe, speleologie, kanoën of mountainbiken. Ook bij onze examen-kandidaten was het flink afzien. Nog nooit stonden vijanden ineens als dikke vrienden naast elkaar, vooral de groepen die speleologie op het menu hadden staan. De instructeur gaf bij de start direct te kennen dat voor wie mee naar binnen ging er geen weg terug was. En toen werd het stil. Dus ging je mee. In de Steinleingrot kruipen door de modder. Terug in de moederschoot bij het Geboortegat om vervolgens vast te komen

Kano-instructie van 'Gekke Gerrit'.

De "Dirty Harry" bridge.

De klas van dhr. Schellekens steekt de Dommel over op een zelfgemaakt vlot.

De Ardennenverkenning door docenten..... Het A-team uit 1991: v.l.n.r. de heren Bos, Dietvorst, Boot, Stalpers, Netten, Van Wunnik, Van Nuenen, Borghouts en Michielsens.

De speleologen van dhr. Borghouts (1992).

Doodmoe op de camping bij 'De Dikke'.

Langs de Dommel, Havo 3 1997.

zitten en duizend doden te sterven was niet echt prettig. Maar eenmaal buiten voelde iedereen zich een bikkel. Dat je regenpak daarna onbruikbaar was door de pigment in de klei deerde verder niet. Je dag kon niet meer stuk.

Ook de mountainbiketocht was zo'n introductiekiller. Nooit geweten dat bulten als die in de Ardennen zo'n kwelling konden zijn. "Genieten van het uitzicht?? Ik heb niets gezien. Ik dacht dat mijn hart zou exploderen en zag alleen mijn stuur. Maar met 60 van de berg af, dat was kicken meneer!!" Anderen reden in hun overmoed dwars door de prikkeldraad of gleden de Ourthe in. De instructeur was altijd in de buurt, al was het maar om je met zijn zelfgemaakte vlierbessensap op te peppen. "Nog een druivensuikertje.....??"

Dommelseop.....voor havo 3

Het programma werd vanaf 1997 gecompliceerd met een hike rond de Dommel: de Dommeldal Expeditie. Speciaal voor havo 3 leerlingen stelde ik een tocht samen van 12 km. waarin wandelen en samenwerken centraal stonden. Bij de start lag het eerste probleem al klaar. Materialen zoals palen, touwen, een ton, binnenbanden van auto's en een brandcard moesten de hele dag door de groep meegesjouwd worden. Wie pakt wat? Niemand reageert fanatiek, dus de mentor geeft het goede voorbeeld. Zo zat de dag vol met verschillende opdrachten waarbij de twee oversteken over de Dommel wel het meest opvallend waren. In de eerste jaren moest nog met behulp van de meegenomen materialen een vlot gebouwd worden. Banden werden met de mond opgeblazen en iedereen kwam door de Dommelseop aan de overkant. Echte survivors. Tegenwoordig ligt er een canadese kano klaar. Oorzaak: spontane zwempartijen in de Dommel met als gevolg veel zieke leerlingen. En dat krijg je natuurlijk niet verkocht aan de ouders. De tocht was vooral voor de mentor van grote waarde. In een dag tijd waren alle karakters van de klas in kaart gebracht. De haantje de voorsten, de drukkers, de meelopers, de altijd behulpzamen en ga zo maar door. Als beloning werd de Dommeldal Expeditie altijd met een barbecue op school afgesloten. Een traditie die nog steeds wordt voortgezet. Het Eckart is meer dan een leeravontuur binnen 4 muren.....!!! Nevenstaande foto's spreken voor zich.

Havo 3. Wat een idylle.

1988 – 1989. In februari overlijdt H. Deenen.

G. Dujardin treedt vervroegd uit. P. v.d Putten wordt rector in Helmond. Hun opvolgers: D. Nozza, T. v.d. Velden en I. de Kort-Claassen.

Op de dag voor de grote vakantie meldt het hoofd-bestuur het Van der Puttyceum te willen verplaatsen naar Nuenen. De Argohanger is vervangen door een sleutelhanger.

De heterogene brugklas begint scheuren te vertonen. De determinatie naar klas 2 is niet optimaal. Er zijn 60 aanmeldingen van havo-5 leerlingen voor vwo-5.

G. Dujardin

Conrector van 1976 tot 1988. Hij gaf in die periode leiding aan de brugklas. Hij had ook een eigen gebouw: het brugklasegebouw.

Dhr. Dujardin samen met de rector tijdens een of ander buitengebeuren.

Dhr. Dujardin tijdens het afscheid.

1988

P. van der Putten 1980-1988, conrector.

De heer Van der Putten heeft tussen 1980 en 1988 leiding gegeven aan de afdeling havo van onze school.

De introductie-activiteiten in havo 4 en 5 waarin de survival in de Ardennen zo'n prominente rol ging spelen, kwamen in samenwerking met de heer Brouwers in deze periode van de grond. Ook stond hij aan de wieg van de commissie arbeidsvreugde. Dat de opvattingen van deze commissie wel eens botsten met de bezuinigingsoperatie op de taakuren zal niemand verbazen.

Ook was hij de grote stimulator voor de ontwikkeling van de eerste leerlingenkantine "De Streep".

Dhr. Van der Putten tijdens het lustrumfeest van 1988.

Eckart Eddy heeft een aantal jaren langs de Boulevard gestaan, totdat vandalen hem vernielden.

Eckart Eddy

Erik van de Rijt: De schepper van Eckart-Eddy.

Het docentencorps gezien door Eckart-Eddy.

1989

1989 – 1990: Op 1 augustus 1990 is het Van der Putt nog niet verplaatst naar Nuenen. T. Roostenberg maakt gebruik van de DOP-regeling. H. Hutten wordt benoemd tot rector in Uden. Zij worden opgevolgd door mw. D.Verhagen. In het beleidsplan krijgt het woord "kwaliteit" absolute voorrang.

ECKART EDDY

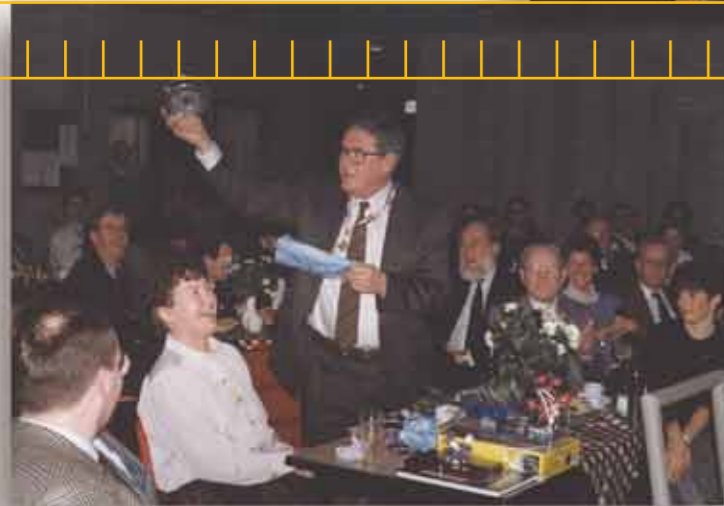
1990 – 1991: De problematiek Eindhoven-Noord – Nuenen krijgt een voor onze school bevredigende oplossing. Speerpunt van beleid wordt een verbetering van de interne communicatie. De ouderraad kiest een nieuw eindexamencadeau; het door leerlingen zelf samengestelde jaarboek. Er wordt gestart met de voorbereiding van de invoering van de basisvorming. J. van Engelen wordt aangesteld als systeembeheerder. D. Rakestraw staat aan de wieg van het uitwisselingsproject met Dessau.

Ton Roestenberg: conrector van 1976 tot 1989.

Samen met George Dujardin was hij afkomstig van de Mavo Sint Thomas van Aquino waarmee het Eckartcollege in 1971 fuseerde.

1990

Ton was de conrector van de mavo.

INFORMATIEBULLETIN

17e jaargang nr. 11 d.d. 8 d.

SITUATIE EINDHOVEN

...lijst (13.00 uur) heeft Dr. L. Joosten ta...
De staatssecretaris Mevr. Ginjaar-Maas...
standpunt gegeven op het verzoek betre...
fusie van het Van der Puttlyceum.

Het bestuur zou de mogelijkheden in E...
Als het bestuur...
Daarna wordt...
over de zaak z...

Naar mijn mening...
Het is geen...
Het is ook...
Een definitie...

Morgen krijg ik een kopie van de brief van...
uiteraard publiceren op het mededelingenbo...
P. v.d. Grinten

Eckartcollege Eindhoven verliest mogelijk 40 banen

De Eckartcollege zal een van de 17de school van de onderwijsgemeenschap in Eindhoven te bed...
Niet op de hoogte...
De Eckartcollege zal een van de 17de school van de onderwijsgemeenschap in Eindhoven te bed...
Niet op de hoogte...
De Eckartcollege zal een van de 17de school van de onderwijsgemeenschap in Eindhoven te bed...
Niet op de hoogte...

Besluit OMO betekent forse aderlating voor Eckartcollege Van der Puttlyceum van Eindhoven naar Nuenen

Commentaar
Onzorgvuldig OMO-bestuur
DE VERHUIZING van het Van der Puttlyceum naar Nuenen is een loodzwaar besluit...
Het besluit van het OMO...
Het besluit van het OMO...
Het besluit van het OMO...

„We praten hier nergens anders over” Eckart eist van bestuur terugdraaien beslissing

Commentaar
In memoriam Van der Putt
Eckart eist van bestuur terugdraaien beslissing...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...

Fusie Van der Putt met SG Nuenen van de baan

Commentaar
In memoriam Van der Putt
Fusie Van der Putt met SG Nuenen van de baan...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...

Verloren strijd

DE POGING van de medezeggenschapsraad van het Eckartcollege om de verhuizing van het Van der Putt als een achterhoedegevecht...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...

MR Eckartcollege vangt bot bij rechter

Alleen een negatief oordeel van de rechter...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...

Verhuizing Van der Putt dichterbij

Alleen een negatief oordeel van de rechter...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...

Verloren strijd

DE POGING van de medezeggenschapsraad van het Eckartcollege om de verhuizing van het Van der Putt als een achterhoedegevecht...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...

Verloren strijd

DE POGING van de medezeggenschapsraad van het Eckartcollege om de verhuizing van het Van der Putt als een achterhoedegevecht...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...

Verloren strijd

DE POGING van de medezeggenschapsraad van het Eckartcollege om de verhuizing van het Van der Putt als een achterhoedegevecht...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...
Het OMO-bestuur...

Affaire Van der Putt 1989-1991

27 juni 1989. Eén of twee dagen voor de grote vakantie kwam het bestuur van Ons Middelbaar Onderwijs tijdens een ingelaste plenaire vergadering ons meedelen dat het had besloten om het zeltogende Van der Puttlyceum te verplaatsen naar Nuenen en te onderzoeken of een toekomstige fusie met de Scholengemeenschap Nuenen op termijn mogelijk was. U kunt zich voorstellen wat voor commotie deze mededeling met zich meebracht. Op de vraag of het Eckartcollege in deze zaak partij was, was het antwoord botweg: “Het Eckartcollege is in deze zaak geen partij.” Het was dus zaak om zo snel mogelijk partij te worden. Dat wij opgezadeld werden met de problemen van het Van der Puttlyceum – ook al was het onze oorspronkelijke moeder, maar wie wist dat nog? - was te gek voor woorden. Anderhalf jaar heeft de strijd geduurd waarbij de kansen voor beide partijen regelmatig wisselden.

1991